

Penge for at ſtemme med Høire, og naar man har to Perſoners vidneſakte Udtalelſer i ſaa Henſeende, maa man dog ſiges at have ganſke god Anledning til at reiſe en Sigteſe ſom den omhandlede. Men ikke nok dermed, der foreligger tillige en Række af Tilfælde, hvorom man maa ſige, at ſelv om man ſer mildt paa den Slags Sager, grændſe de dog ſaa nær ſom muligt op til det Ulovlige. Naar der betales Vælgerne Penge for at deltage i Valget, og naar der dertil er en ikke ringe Formodning for, at Betalingen ydes, for at Vælgerne ſulle ſtemme i en vis Retning, ſaa er man ikke langt borte fra at kunne ſtatuerer en ulovlig Handling. Udvalget har ladet det paſtere baade af Henſyn til Betalingens Størrelſe, og fordi Udvalget ikke mente, at det lod ſig ſige med fuldkommen Sikkerhed, at der havde foreligget nogen udtryffeligt Aftale om Stemmegivningen. Men det er jo altid en Skønſag. Skønnet kan gaa i forſkjellig Retning; Andre kunne mene, at der har foreligget en ſaa beſtemt Aftale, at man ikke kan forlange den tydeligere, naar man ikke vil forlange, at Vedkommende ſtulde handle aabenbart uforſigtig. Jeg hævder, at i dette Tilfælde har man været Straffelovens Paragrafer om Valgbeſtiffelſe ſaa nær, ſom det paa nogen Maade kan gaa an; blot en Smule udenfor, ſaa var Sagen afgjort kriminel.

H. C. Holch: Jeg vil blot bemærke, at jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i, at der er oplyſt flere Tilfælde, i hvilket der er givet en ſaadan Ydeltſe ſom den næbnte. Jeg har ganſke viſt ikke haft Leilighed til nu at ſe Forhørene, men jeg har dog læſt dem paa et tidligere Stadium, og det forekommer mig ganſke beſtemt, at der kun er oplyſt Noget om den ene Mand, ſom var Medlem af Valgbeſtyrelſen, nemlig for Helſinge Sogn, at han den Dag, da han ikke kunde give dem, der kjørte med ham, Fortæring i en Beværing, ſom han ellers pleiede, har givet Penge i Stedet derfor til de Folk, der kjørte med ham. Jeg tror ikke, at jeg tager feil, naar jeg ſiger, at der ikke er oplyſt noget omhelſt andet Tilfælde af den Art, og naar den ærede Ordfører ſagde, at der ikke var oplyſt nogen udtryffeligt Aftale — han mener vel rettere, at der ikke er oplyſt det Modſatte — ſtal jeg dog gjøre opmærksom paa, at de Folk, hvorom der er Tale, ere Folk, ſom i mange Aar, ſiden 1876, have været Medlemmer af Høires Vælgerforening, den ſaakaldte Grundlovsforening i Helſinge, og ved alle Valg i den Tid have ſtemt paa Høire eller ſtemt

paa mig, ſaa det forekommer mig, at man godt kan ſige, at det ligefrem i dette Tilfælde maa anſes for godtgjort, at deres Stemmegivning denne Gang ikke har været paavirket af det, ſom er givet dem til Fortæring.

Ordføreren (N. S. Larsen): Det er oplyſt, at der er Vælgere, der først havde lovet at møde og ſtemme med Venſtre — de have udtalt ſig beſtemt derom — og ſaa er der kommet til dem Beſtyrere af Høires Grundlovsforening, ſom have foreholdt dem deres Pligt til at ſtemme paa Høires Kandidat og tillige ſagt til dem, at de ſit ſelvfølgelig Betaling for deres Meilighed. Det er oplyſt. Med Henſyn til de to ſærlig nævnte Tilfælde ſtal jeg bemærke, at en af de Vælgere, ſom havde yttret, at han havde ſaaet Betaling for at ſtemme paa Høires Kandidat, ſagde det, ikke „preſſet dertil af en Venſtremands Kone“, men — efter hvad han ſelv har forklaret i Retten — under en Samtale ved Middagsbordet, „for at de kunde have Noget at løbe med“. De Tilſtedeværende kunde, da Yttringen faldt, dog umulig vide, at dette var hans Henſigt; de maatte ſelvfølgelig gaa ud fra, at naar han udtalte ſig ſaaledes, var det ogſaa ſtet, og at han vidſte, hvad det betød. De kunde fornuftigviſ ikke forudsætte, at han ligefrem forſættelig talte Uſandhed.

H. C. Holch: Det er ikke min Henſigt, at vi ſtulle meget dybt ind i denne Sag, men efter at den ærede Ordfører har anført, hvorledes der ſtulde være ſtet Henvendelſe fra et Medlem af Høireforeningen til en af de Paagjældende, ſom har talt om, at han har ſaaet Penge for at ſtemme, ſtal jeg dog henviſe den ærede Ordfører noget nærmere til Forhørene, til nogle andre Tilfælde, ſom foreligge, men ſom jeg mente, at man i Grunden godt kunde holde udenfor. I det Tilfælde, hvor en Høiremand af Grundlovsforeningen har henvendt ſig til den Paagjældende, er det oplyſt ved egen Tilſtaaelſe, at en Mand fra den anden Side først havde henvendt ſig til den Vedkommende og ſagt, at naar han denne Gang vilde kjøre med ham, ſtulde han baade ſaae Dagløn og Befordring; derpaa kom ſaa Høiremanden og ſagde: Nei, bliv, hvor Du er, og ſtem paa os (Munterhed). Det er Altsammen mindre lysteligt og glædeligt mine Herrer, at ſtulle befatte ſig med diſe Sager, og det var bedre at være fri for dem. Jeg tror imidlertid, at man maa gaa ud fra, at der klæber ſaadanne Mangler ved Systemet, at jeg tør mene, at det vilde være